

Inovativno učno okolje

STORYLINE

Marja Godler

OŠ Šentvid

marja.godler@guest.arnes.si

Povzetek

Četrto leto v pouk uvajam delo po mednarodno priznanem pristopu Storyline. Ta način dela je v naš pouk prinesel ustvarjalnost, sproščenost in veselje do dela, učenci stopijo v središče dogajanja. Pouk poteka drugače, moja vloga ni več zgolj podajanje informacij, ampak bolj usmerjanje in organizacija dela. Drugače načrtujem delo in izvajam pouk. Na V. znanstvenem posvetu Vodenje v vzgoji in izobraževanju pa sem še dodatno dobila potrdilo, da poučevanje po pristopu Storyline zagotovo sodi med inovativna učna okolja, saj upošteva vsa učna načela inovativnih učnih okolij. Medpredmetno povezovanje teče zelo neprisiljeno in določena tematika se osvetli z več zornih kotov (Npr. ko so učenci podrobno spoznali naravno enoto, v kateri bivajo, so svoje znanje nadgradili še s potovanjem v naključno izbran kraj). Po metodi sodelovalnega učenja so organizirali celotne počitnice in napisali dnevnik. Izdelali so prevozno sredstvo. Za lažje razumevanje pristopa Storyline, sem v prispevku skušala podrobneje predstaviti naše delo.

Ključne besede: storyline, inovativno učno okolje, ustvarjalnost, motivacija

Uvod

Sem profesorica razrednega pouka in poučujem že več kot 30 let. Večino tega časa delam s to starostno skupino (5. razred/devetletka oz. 4. razred/osemletka) in dobro poznam učni načrt, kar je za ta pristop nujno, da natanko veš, katera znanja učenci morajo usvojiti za uspešno nadaljnje delo. Dobro vem, kaj in koliko zmorejo učenci v tej starosti. Doživela sem spremembe iz osemletnega v devetletno šolanje, mnoge spremembe učnih načrtov, učbenikov, pravilnikov ocenjevanja in vzporedno s tem tudi mnoge spremembe v naši družbi, ki prav tako pomembno vplivajo na delo v šoli. Zaključila sem Pedagoško akademijo in kasneje ob delu pridobila še naziv profesor razrednega pouka. To mi je dalo veliko dodatnega znanja in potrditev, da delam prav. Drugače sem osmislila določena znanja, ko sem izhajala iz prakse za prakso. Marsičesa sem se naučila tudi od otrok.

Z uvedbo devetletke se je spremenil tudi učni načrt. Učiteljice so v prvih razredih z veseljem začele delati drugače, z mlajšimi učenci, v timu z vzgojiteljico, v drugačni postavitvi razreda. Jutra so začeli in jih še vedno, z jutranjim krogom, v katerem pripovedujejo, berejo, spoznavajo nove knjige. Vsak oddelek ima svojo maskoto, ki gre z učencem domov. Učenec naslednji dan pripoveduje, kaj vse je doživela. Naravoslovje so spoznavali na izkustveni ravni, ki je še poglobljala njihovo vedoželjnost. Delo poteka v skupinah in v individualnem tempu.

Ko so prišli prvi učenci v višje razrede, smo opazili, da so ti zelo samozavestni in so zadovoljni s svojim delom. Opazili smo, da zelo radi in dobro pripovedujejo, vendar slabše berejo in pišejo. Delovni zvezki so bili drugače zastavljeni, veliko je bilo zgolj dopolnjevanja in povezovanja. Z učiteljicami prve triade zelo dobro sodelujemo. Po pogovoru o nastali situaciji, so se tudi same strinjale, da morajo dati branju večji poudarek.

Pri nadaljnjem spremljanju bralne pismenosti smo ugotovili, da tehniko branja dokaj dobro usvojijo, vendar imajo učenci težave pri razumevanju navodil, večkrat vprašajo za dodatna pojasnila in zelo slabo, skromno odgovarjajo na vprašanja opiši, pojasni. Besedni zaklad učencev je skromen, čeprav na šoli v prvi triadi naredijo skoraj vsi bralno značko. Prav tako $\frac{3}{4}$ učencev opravi bralno značko v drugi triadi.

Ravno zaradi tega slabega razumevanja prebranega smo se priključili projektu Razvijanje bralne pismenosti.

Učitelji poučujemo, vendar se tudi neprestano učimo. Poleg obveznega izobraževanja, ki je nujno ob stalnih spremembah, tudi znanost neprestano prihaja do novih spoznanj in učitelji smo primorani nadgrajevati tudi vsebino učne snovi. Z leti dobimo tisto rutino, saj učni načrt dobro poznamo, vemo, kaj želimo učence naučiti (kaj **morajo** znati) in takrat lahko malo bolj poglobljamo področje, ki nam bolj leži, nas veseli. Tako bi rekli, malo za dušo.

Pravljice in pripovedke so me vedno zanimale.

Ker je Šentvid predmestje Ljubljane, je šola močno vpeta v okolje. Pomembno se mi zdi, da učenci poznajo zgodovino šole in kraja. Že od nekdaj so otroke učili s pomočjo zgodbic,

pravljic, poučnih pesmic. S pomočjo zgodbic, so jim privzgjajali vrednote: prijateljstvo, poštenje, iskrenost, sočutje ...

Današnji otroci so zaradi pomanjkanja časa in ob poplavi tehnologije oropani topline, pozornosti.

Iskala sem pripovedke, ki so jih v tem okolju pripovedovali otrokom v preteklosti in na tej poti naletela na knjigo Sedi k meni, povem ti eno pravljico. Naslednji korak je bila udeležba na delavnici pripovedovanja, ki jo je vodila Ljuba Jenče. Spoznala sem, da ob vsej tehnologiji, ki obkroža naše otroke, jih pripovedovanje vseeno neverjetno pritegne.

Ko sem dobila vabilo na seminar Storyline, me je že samo ime pritegnilo, ker sem mislila, da bo povezano z zgodbami. Na spletni strani, ki jo ureja Lea Nakrst (Colner), profesorica razrednega pouka, ki poučuje na Švedskem, sem našla več informacij o samem pristopu poučevanja. Na seminarju sem že takoj začutila, da lahko ta pristop uporabim v razredu.

Že drugo leto vključujem ta pedagoški pristop v redno delo pri pouku. Predvsem izredno pozitivni rezultati so me še bolj spodbudili in potrdili, da je to ena izmed poti, po kateri učenci z veseljem delajo. Radi prihajajo v šolo in medsebojni odnosi so veliko boljši. Ker je delo pogosto bolj sproščeno, se učenci umirijo.

Na V. znanstvenem posvetu Vodenje v vzgoji in izobraževanju z naslovom Udejanjanje inovativnih učnih okolij kot izziv vrtcev, šol in izobraževalnega sistema, sem spoznala, da delo po pristopu Storyline ustreza vsem učnim načelom inovativnih učnih okolij.

Učna načela inovativnih učnih okolij so (Instance 2015- napoved V. znanstvenega posveta Šole za ravnatelje; Portorož, april 2016):

- postaviti učenje v središče,
- spodbujati zavzetost in razviti prostor, kjer se učeči prepoznajo za učeče,
- zagotavljati, da je učenje družabno in pogosto sodelovalno,
- poznati motivacijo in se zavedati pomena čustev za učenje,
- biti zelo dovzeten za razlike med posamezniki, tudi v že usvojenem znanju,
- biti zahtevni do vsakega učenca, vendar brez pretiranega obremenjevanja,
- uporabljati načine ocenjevanja, ki so v skladu s temi cilji, in z močnim poudarkom na formativnih povratnih informacijah, spodbujati povezanost med učnimi aktivnostmi in predmeti v vrtcu, šoli in zunaj nje.

Pedagoški pristop Storyline

je strategija za poučevanje in učenje na spodbuden, učinkovit in kreativen način. Razvijati se je začel na Škotskem, v 70. letih prejšnjega stoletja, v skladu z reformo učnega načrta. Spremenjeni učni načrt je zahteval interdisciplinarno delo in učitelji so potrebovali strategije in modele, ki bi jim pomagali pri načrtovanju svojega dela in izvajanju pouka. Začetniki pristopa so bili Steve Bell, Sallie Harkness in Fred Rendell. Sprva se je strategija, ki je plod večletnega dela in sodelovanja pedagogov, učiteljev in svetovalcev, imenovala »Tematsko

delo«, sedaj pa je splošno in mednarodno priznana kot pedagoški pristop Storyline. Zelo uspešno se pristop izvaja na Škotskem, Švedskem, Finskem, Danskem, Norveškem, na Nizozemskem, Islandiji, v ZDA in številnih drugih državah.

Pristop Storyline temelji na naslednjih načelih (Po izvlečku »Storyline, A Strategy For Teaching In An Enterpraisng And Creative Way«-Storyline Schotland (2009) pripravila Lea Nakrst (2015).

- Učitelj delo prične s postavljanjem ključnih vprašanj, s čimer ugotovi učenčevo predznanje. Ključna vprašanja so odprta vprašanja, ki zahtevajo domiselno in ustvarjalno mišljenje.
- Vprašanja so razporejena v zaporedje, ki tvori poglavja v zgodbi.
- Učenci oblikujejo svoje odgovore v obliki miselnih modelov (ali hipotez).
- Učenci preizkusijo svoje hipoteze z raziskovanjem.
- Značilna je uporaba različnih tehnik za raziskovanje in predstavljanje svojih idej in izdelkov, vključno z 2- ali 3-dimenzionalno vizualizacijo.
- Učitelji uporabljajo tehnike sodelovalnega učenja in primerne razporejanja po skupinah.
- Delo in izdelki so prikazani in razstavljeni skrbno in s spoštovanjem.
- Uporaba predhodno pripravljene strukture podpira učenčevo uspešnost.
- Delo učencev se ocenjuje na ustrezen in konstruktiven način.

Struktura pristopa Storyline

Storyline ima določeno strukturo načrtovanja, ki učitelju omogoča, da delo načrtuje tako, da bodo učenci usvojili določeno znanje, spretnost.

Motivacija za delo: pismo, pesem, igra vlog, skrivni gost ...

- *Figure:* družina, prijatelji, uslužbenci, živali ...
- *Prostor:* ulica, trgovina, šola, dom, hotel...
- *Vmesni dogodki, incidenti:* izlet, poroka, nesreča ...

Vloga učitelja

Učitelj načrtuje vsako dejavnost, s katero spodbuja učence k delu in raziskovanju, vendar mora znati slediti učencem, jim dati občutek, da so oni ustvarjalci zgodbe. Pouk ni zgolj podajanje informacij, ampak je predvsem usmerjanje in spodbujanje. Ustvari primerno učno okolje. S svojim pozitivnim odnosom izkazuje spoštovanje in ceni njihov trud. Tako se tudi učenci sami naučijo spoštovani in ceniti delo svojih sošolcev. Vendar je učitelj še vedno tisti, ki usmerja proces poučevanja in je odgovoren za njegovo izvedbo.

Načrtovanje dela

Storyline omogoča učitelju skrbno načrtovanje in oblikovanje tematsko osnovanega dela, ki obsega različna področja učnega načrta. Naš učni načrt je ciljno zasnovan, zato je lažje med predmetno povezovanje in načrtovanje.

Koraki pri načrtovanju:

1. izbira teme
2. razporeditev vsebine po epizodah
3. podrobnejša določitev ciljev
4. oblikovanje ključnih vprašanj
5. načrtovanje uvodnega dela
6. razmislek o možnih vmesnih dogodkih oz. incidentih
7. ureditev materiala
8. razmislek o ocenjevanju
9. evalvacija Storyline projekta

Uporaba pristopa Storyline pri pouku v 5. razredu

1. Razdelitev v skupine (*razredna ura*)

Učenci so se razdelili v šest skupin, in sicer tako, da so vlekli listke s številkami. Številka je predstavljala določeno družino. Klopi smo v razredu obrnili malo drugače. Klopi imamo postavljene v obliki smrečice, ker jih tako najlažje in najhitreje pripravimo za skupinsko delo in učenci se ob taki postavitvi lažje gledajo.

2. Družine (*gospodinjstvo*)

Pri gospodinjstvu smo obravnavali tipe družin in zato smo rekli, da naj se tudi oni odločijo kakšne vloge bodo imeli v družini in kakšen tip družine bodo.

Učenci so si hitro nadeli priimek družine, s katerim so se zelo poistovetili. Po klopeh so nalepili svoje priimke, na stranski tabli so jih napisali na veliko.

3. Izdelamo svojo lutko – osebo (*likovna umetnost*)

Pri likovnem pouku so iz papirja izdelali osebe, ki predstavljajo v družini. Na kartonček so zapisali:

Ime:

Starost:

Poklic:

Značaj:

Hobiji:

Dober sem v:

Rad imam:

Ne maram:

Nato sledi predstavitev. Do sedaj smo večinoma izvajali tako, da je učenec prišel pred tablo in se predstavil sošolcem. Tokrat pa so učenci hodili drug do drugega z lutko in kartončkom ter se med seboj predstavljali.

4. Družinski proračun (*matematika*)

Vsaka družina prejme 50.000 €. Denar bodo porabili za gradnjo družinske hiše. Dobijo priložen cenik. Preračunavajo, kakšno hišo si lahko privoščijo glede na znesek in želje. Za delo so bili izredno motivirani in so celo dopoldne računali.

5. Dom (*likovna vzgoja*)

Ker so že pri matematiki preračunavali, so natanko vedeli, koliko lahko porabijo za izgradnjo hiše.

Torej so morali vse to upoštevati, ko so risali družinsko hišo (streha, okna, vrata ...). Nekateri so si na vrtu postavili celo bazen. Potem so preračunavali, kaj bi si še lahko postavili na vrtu.

Že v začetku septembra sem na zadnji tabli iz papirja naredila cesto. Nihče ni nič vprašal. Ko so bili že razdeljeni v družine in so že vedeli, da bodo gradili hišo, so dobili brezplačno parcelo za gradnjo hiše. Napisali so mi kartončke s priimki družin in naslednji dan so si na tabli poiskali svoje parcele. Ko je eni izmed družin zmanjkalo denarja, so vprašali, če lahko prodajo del parcele. To žal ni bilo mogoče.

6. Denar je sveta vladar in kako do denarja?

- Družina je že dobila za izgradnjo hiše 50.000 €.
- Ostanek so lahko porabili za ureditev okolice (ograja, bazen, igrala, drevesa ...).
- Zmagovalci so na različnih tekmovanjih (kros, logika, Cankarjevo tekmovanje, bralna značka, plesno tekmovanje, štafetne igre pri športu, čiščenje domov v okviru gospodinjstva...) družini prislužili denar.

Učenci so izredno motivirani za denarne nagrade, ki jih skrbno beležimo na list, ki je na vidnem mestu, kjer pogosto preverjajo, koliko denarja ima posamezna družina.

7. Nesreče doma (*gospodinjstvo*)

Vsaka družina je dobila pismo, v katerem so imeli navodilo za delo. Družinam so se doma primerile različne nesreče. Svojo rešitev so zapisali in predstavili vsem učencem.

Npr.:

Mama je med čiščenjem padla z lestve in si zlomila nogo.

Kaj moramo storiti v tem primeru?

Pomagaš si lahko z učbenikom.

8. Reklama (*slovenščina /likovna umetnost*)

Pri slovenščini so spoznali značilnosti besedila ekonomske propagande - reklame.

Pri likovni umetnosti so družine naključno izbrale, za katero dejavnost morajo narediti reklamo (optika, mizarstvo, šiviljstvo, čevljarstvo, pekovska dejavnost, slaščičarstvo).

Reklame so bile ovrednotene glede na zakonitosti reklame in na likovno nalogo.

9. Izdelovanje voščilnic (*likovna umetnost*)

Na naši šoli vsako leto pripravimo Miklavžev sejem, kjer učenci pridno izdelujejo raznovrstne izdelke in jih potem prodajajo. Denar od prodaje gre v šolski sklad.

Tudi voščilnice smo izdelovali po družinah. V razredu sem vsaki družini pripravila enak material (različne vrste papirja, darilni trak, 5 različnih podlag za voščilnice). Ko so vstopili, so ne da bi dala kakršna koli navodila začeli izdelovati voščilnice. Kasneje smo se pogovorili, kaj je primerno za novoletni čas - motivi, kaj je lepo in kaj ne. Potem so dva tedna stalno izdelovali voščilnice, vsak prost trenutek, pred poukom, po končani nalogi ...

Tudi prodajali so po družinah. Zelo so se potrudili s prodajo, zato je bil tudi izkupiček velik (364 €).

10. Izdelamo družinski avto (*likovna umetnost*)

Vsaka družina si iz kartona izdela vozilo s katerim bodo šli na potovanje. O likovni nalogi so bili obveščeni že en teden prej, tako da so lahko sami pripravili material za izdelavo avtomobila.

11. Spoznavamo Slovenijo

Pri družbi obravnavamo geografske značilnosti Slovenije.

a) Preverjanje predznanja

Na tabli je velik plakat Slovenije in družine so najprej morale napisati na katere naravne enote se deli Slovenija. Nisem jim pojasnjevala, kaj je naravna enota. Zapisovali so predvsem slovenske pokrajine. Zato sem jim čez čas povedala in na tablo napisala naravne enote. Potem pa smo po zemljevidu (frontalno) postavljali liste z imeni enote. Najprej smo jih pritrdili samo z magnetom, da so jih lahko premikali, tako kot se jim je zdelo, da bo najbolj prav. Ko smo določili lego, s katero so se strinjali vsi smo listke prilepili in so tam tudi ostali. Ko so spoznali vse naravne enote, smo popravili napako.

b) Podrobneje smo spoznali alpski in predalpski svet. Snov sem obravnavala tako kot v preteklih letih.

c) Ustno in pisno ocenjevanje je bilo enako kot prejšnja leta.

d) Potem pa so se družine odpravile na tedenske počitnice.

- Vsaka družina potegne ovojnico z navodili in določenim krajem za počitnice (Kranjska Gora, Bled, Bovec, Jezersko, Pohorje)

- V ovojnicaх so navodila, ki jih morajo samostojno prebrati.
- Razdelijo si vloge na počitnicah (voznik, fotograf, organizator kulturnih dejavnosti, organizator športnih dejavnosti in blagajnik)
- Dobili so obrazec za dnevnik in kriterij za ocenjevanje, kjer je bilo natančno razdelano, kaj se ocenjuje.

Časa so imeli dva tedna. V tem času so morali uskladiti dejavnosti po dnevih, poiskati prenočišča, preračunati, koliko denarja potrebujejo in preveriti, če so si prislužili že dovolj denarja za načrtovane počitnice. Pisati so morali dnevnik potovanja v skladu z vlogo, ki so jo imeli na potovanju.

Izdelali so plakate (*likovna umetnost*), in ga predstavili.

Pri gospodinjstvu so po družinah pekli pecivo za starše.

Celotno delo smo predstavili tudi staršem na roditeljskem sestanku, na katerem so bili postreženi s pecivom. Takrat so se starši podrobneje seznanili s pristopom Storyline.

To delo je potekalo doma in v šoli; vključili so se tudi starši, ki so jim pomagali z iskanjem po spletu; pomagali so jim s slikovnim materialom. V šolo so prihajali pred poukom (večkrat na teden sem imela jutranje varstvo in je bila naša učilnica vedno odprta) in so lahko začeto delo nadaljevali pred poukom in v podaljšanem bivanju, ko so končali z nalogami. Določene družine so imele veliko težav pri usklajevanju dejavnosti. Nekateri so slabše opravili svoje delo in potem cela družina ni mogla napisati dnevnika. Veliko smo se pogovarjali, iskali kompromise. Ko je nekdo hotel izstopiti iz svoje družine, smo se pogovarjali, če je to mogoče. Ugotovili so, da tudi v resnični družini ne moreš kar tako izstopiti. Vsi člani družine so povedali svoje mnenje o sodelovanju, kaj jih moti in kaj so pripravljeni spremeniti (*razredna ura*). Tako smo projekt le speljali do konca.

S tem projektom smo zaključili delo v teh družinah in zadnji dan pred novoletnimi počitnicami smo izžrebali nove družine. V darilnih vrečkah so dobili čokoladno liziko in čokoladice v obliki denarja (bankovci in kovanci). Tisti, ki so izžrebali enake kovance, so v isti družini. Delitev v družine vnese v razred silen nemir, tisto pričakovanje, s kom bo kdo. Ko so se razdelili, sem jim dala na voljo vsaj 20 minut.

Ponovno so si v družinah razdelili vloge, izdelali so si lutke, se predstavili drug drugemu.

Stotyline v šoli v naravi

Pristop Storyline je primeren za različne dejavnosti, preizkusila sem ga tudi v šoli v naravi.

Letošnja šola v naravi je potekala v Cerknem. Spali smo v hotelu v Cerknem in se dnevno vozili na smučišče. Sodelovali so učenci 5. in 6. razreda. Bilo je 60 učencev. Vsi učenci poznajo pristop Storyline. V družine so bili razdeljeni že v šoli, zato so bili družine že znane. Dobili so dnevnik dela z učnimi listi.

Program:

1. dan

Iz Ljubljane smo šli na smučišče, kjer smo izvedli preizkus znanja smučanja in razdelili učence v skupine. Že prvi dan so smučali po skupinah.

Po smučanju smo se namestili po sobah v hotelu. Šli smo na sprehod in si ogledali kraj, kjer bomo bivali v času šole v naravi. Po večerji smo imeli predavanje o FIS pravilih obnašanja na smučišču.

2. dan

Naslednji dan smo po smučanju in kratkem počitku imeli delo po pristopu Storyline. Vsaka družina je dobila plakat. Na risalnem listu je bilo napisano navodilo za delo. Vsaka družina je poslala izbranega člana, da je prebral navodilo in ga prenesel ostalim članom. Morali so napisati ime družine v tolikih delih, kot je članov družine. Izdelati so morali družinski grb iz tolikih delov, kot je družinskih članov. Vsak član je na svojem delu moral narisati šport, ki mu je najljubši. Po večerji so se razdelili v dve skupini. Prva skupina je odšla na plavanje. Druga pa je imela predavanje o uporabi zvezdne karte in o Francetu Bevku in njegovih Pastircih.

3. dan

Po smučanju so imeli krajši počitek. Nato je sledilo delo po družinah. Vsak član je izdelal svojo lutko, tokrat na smučanju in so na svojem plakatu prikazali družino v gibanju na smučanju. Po večerji sta se skupini zamenjali.

4. dan

Po smučanju in krajšem počitku so na plakate narisali ali nalepili vsaj tri različna ozvezdja, ki so jih prejšnji dan spoznali. Vsaka družina je naključno izvlekla FIS pravilo, ki so ga morali dramatisirati. Po večerji so se družine predstavile dramatisacijo FIS pravil, ostali so morali ugotoviti, katero pravilo prikazujejo. Predstavili so tudi plakate in njihov prispevek pri delu. Hkrati pa so tudi povedali, kako so se počutili pri delu in v družini. Večer smo zaključili s plesom. Tudi v šoli v naravi so si lahko z različnimi uspehi prislužili denar. Že v šoli sem skopirala bankovce za 20 €, in jih pomanjšala. Vsak večer smo pred večerjo podelili bankovce, ki so jih učenci nalepili na plakate svoje družine. Vsak učitelj smučanja je vsak večer razdeli vsaj tri bankovce. Učenci so dobili denar za različne uspehe. (za uspešno ustavljanje pri smučanju, za največji napredek, za izvrstno opravljeno smučarsko nalogo ...). Učitelji so poskušali razdeliti bankovce tako, da je vsak član njihove skupine dobil vsaj en bankovec. Bankovce so dobili tudi za prva tri mesta na matematičnem tekmovanju, za najboljše urejene sobe, za medsebojno pomoč ...

5. dan

Zadnji dan smučanja smo izvedli tudi smučarsko tekmovanje in zadovoljni odšli proti Ljubljani.

Delo s pristopom Storyline v šoli v naravi se je izkazalo za zelo dobro. Rdeča nit naše šole v naravi so bila FIS pravila in delo, sodelovanje po družinah. Člani družine so se izredno razveselili vsakega bankovca, ki so ga nalepili na plakat. Medsebojno so se spodbujali in se veselili uspehov svojih članov.

Analiza dela

- Hitro najdejo priimek družine in si razdelijo vloge. Presenetljivo dobro so si razdelili vloge. Določili so si tudi starost. Nobena mama ni hotela biti stara, otroci pa so si določili najstniška leta (tako so bile mame premlade glede na starost otrok, le dve družini sta imeli tudi očeta, v družinah imajo radi vlogo babice ali dedka).
- Problemsko reševanje nalog (preračunavanje, iskanje podatkov, usklajevanje v družini, medsebojni odnosi). Prihajajo do novih, zanimivih rešitev in še sami predlagajo določene naloge.
- Navajanje na samostojno delo s pomočjo napisanih navodil.
- Izredna je motivacija za delo (pripadnost družini in veselje ob prisluženem denarju), ni mi potrebno učencev še dodatno spodbujati za delo, ker se trudijo v družini in spodbujajo za čim boljše rezultate. Zgodi se, da se kdo naveliča in popusti z delom, včasih se uspejo dogovoriti sami, včasih je potrebna vključitev učitelja.
- Radi imajo izredne dogodke (pismo, sporočilo ...). Naloge in navodila za delo jim pripravim v pismih. Zelo se razveselijo teh nalog. Če predolgo ni pisma, prosijo za nove naloge. Ko so bile študentke na praksi, so jim ob slovesu napisale pismo. Vsakemu članu so napisale njihova opažanja, katera so njihova močna področja in vsakemu posebej zaželele uspešen zaključek dela. Pisma so odprli skupno in si prebrali sporočila. Bili so zelo ganjeni ob številnih pohvalah.
- Nimamo igrač, razen žoge, ker si ves čas nekaj izdelujejo. Prinašajo svoje namizne igre.
- Sodelujejo in komunicirajo z učenci, s katerimi se sicer sploh ne bi pogovarjali. To so opazili in me na to opozorili sami.
- Lahko dokončajo začeto delo, ker se delo nadaljuje v OPB, ali pridejo v šolo pred poukom.
- Sodelovanje učiteljic (ker obe poučujeva v obeh oddelkih, veliko sodelujeva in usklajujeva delo). To se čuti tudi pri učencih, ni več take tekmovalnosti med oddelkoma, pogosteje se družijo med seboj in bolje sodelujejo. Stkala so se nova prijateljstva.
- Večja je odgovornost do opravljenega dela in do družine. Predvsem pa se mi zdi pomembno, da družina poskrbi za vsakega člana. Tako ni več izločenih učencev, ker vsakdo pripada neki družini. Tudi, če jim ni najbolj po godu, skušajo spodbujati šibkejšje člane. V naslednji družini se šibkejšji učenci bolj potrudijo in vložijo več svojega dela.
- Analizirajo svoje delo in delo ostalih članov. Ob zaključku vsakega projekta ovrednotimo opravljeno delo – izdelke (ocena). Pogovorimo se, kakšen je bil prispevek vsakega posameznika k opravljenemu delu. Sami povedo, kako bi se ocenili, in potem se skupno dogovorimo, kakšno je ocena. Imamo jasno določene

kriterije, po katerih ocenimo, in učenci so zelo objektivni. Negativnih ocen ni. Vedno najdejo kakšno pozitivno stvar tudi za tiste manj uspešne. Pogovorimo se o tem, kako so se počutili, ko so delali v družini, kaj jih me motilo.

- Izdelke družin vedno razstavimo na šolskem hodniku. Občasno povabimo tudi učence ostalih razredov in jim predstavimo naše delo.
- Všeč jim je postavitve klopi v razredu. Učenci hitro lahko preuredijo učilnico za skupinsko delo, med pogovorom se lahko gledajo.
- Ko so v tretje lahko sami izbirali člane nove družine, so bili zelo navdušeni. Vendar pa so ob koncu dela ugotovili, da so najslabše delovali ravno v teh družinah.
- Dlje časa, kot delajo po pristopu Storyline, bolj so uspešni pri reševanju trenj. Hitreje se odzovejo. Manjkrat je potrebno moje posredovanje oziroma mediacija.
- Vsako leto ravnateljica pošlje staršem ankete o njihovem zadovoljstvu z delom v šoli. Anketni vprašalnik zajema različna področja. Pri vprašanju o zadovoljstvu staršev z izvajanjem pouka in pridobljenim znanjem so starši naš razred ocenili z oceno 4,8 (lestvica 1-5). Ob koncu leta bom tudi sama dala podobno anketo učencem s katero bom skušala ugotoviti, kaj jim je pri pristopu Storyline všeč, in kaj ne.
- Klasičnih razrednih ur ni več veliko, ker večino razrednih ur (razredno uro imamo vsak teden) namenimo evalvaciji projektov in analiziranju dela.
- Ta način dela ni všeč vsem učencem, vendar jih navajam na to, da povedo, kateri del jim ni bil všeč. Sami predlagajo, kako bi bilo bolje, kako bi jim bilo bolj všeč. To so tisti učenci, ki so izraziti individualisti in svoje delo praviloma opravijo zelo dobro. Težko prenesejo, da bo njihova ocena skupna.
- Še vedno pa poučujem po metodah in na način, kot sem poučevala mnogo let, še vedno pišemo enko zahtevne in obsežne kontrolne naloge. Kriteriji za ocenjevanje znanja so še vedno enako visoki, rezultati ne odstopajo od rezultatov, ki so jih dosegali učenci v prejšnjih letih, le veselje do dela se je povečalo. Tako veselje učencev kot moje.

Širjenje pristopa Storyline

Pravzaprav sem prvo pozitivno informacijo o tem pristopu dobila od učiteljice, ki je poučevala ta razred v prvih treh razredih. Ta razred je bil na nek način malo poseben. V prvem razredu so začeli v dveh oddelkih, potem pa so se zaradi različnih razlogov združili v en oddelek. Učiteljica je ta razred dobro poznala in je veljal za bolj težavnega v njeni karieri. Ko je v jutranjem varstvu prihajala v ta razred, je opazila veliko spremembo. Predvsem v obnašanju in v zavzetosti za delo. Veliko spremembo je opazila pri učencih s posebnimi potrebami, ki sta pokazala velik napredek. Zato je tudi sama šla na izobraževanje in že uvaja ta pristop v 1. razredu.

Naš način dela sem predstavila tudi ostalim učiteljem, ki so bili vabljeni na neobvezno predstavitev.

Ime pedagoškega pristopa Storyline je v angleščini in ga nisem poslovenila, ker ga uporablja tudi Lea Nakrst, ki je ta pristop pripeljala v Slovenijo.

Viri:

- Nakrst, L., (2015). *Pedagoški pristop Storyline*. Stocholm
- Poljanec. D., Grčar. A., Hari. I., Kovačevič. M., Pugelj. P., Šibelja Gorše. P., Fink. T., Nakrst. L., Kadivnik. M. »Storyline-poučevanje v obliki ustvarjanja zgodbe« Zbornik prispevkov, 2012, Ljubljana, Zavod Tarion

<http://www.storyline.si/>